

[Poul Møller.]

helhedsløsning, der tog boligspørgsmålet, anlægspolitikken, udgiftspolitikken og husleje problemerne med ind i forliget. Da vi rejste disse spørgsmål under udvalgsbehandlingen, hvor var så de radikale henne? Nu ved jeg godt, at man ikke må referere, hvad der siges under en udvalgsbehandling, men det falder mig også uhyre let for de radikales vedkommende.

Jeg tror, at regeringen og folketinget må erkende, at af alle tænkelige regeringssystemer er en flertalsregering, der tror, den har flertal og handler som en flertalsregering, men uden at have flertal, den ringeste, man kan få, især hvis den først for sent erkender sin manglende flertalsmagt. Hvorfor lod statsministeren det da komme så vidt? Fordi det er hans vane ligesom i fjor at trække problemerne i langdrag, at håbe på, at de glider i lave af sig selv, at skubbe tingene fra sig, at sætte fagministrene til side og desavouere dem og samtidig være optaget af alt muligt andet, der foregår her i landet og for øvrigt også i andre lande. Jeg vil gerne for den højtærede statsminister citere Jacob Knudsen, der et sted i „Den gamle Præst“ siger: „Man kan ikke både være her og dér og strålemester tillige.“ Jeg tror, at den højtærede statsminister i disse måneder siden nytår har gjort lidt for meget ud af det at være strålemester andre steder end her i folketinget.

Må jeg dernæst gøre nogle økonomiske bemærkninger. Jeg vil gerne takke for den årsoversigt, der nu ligger på folketingets bord, og som er blevet forelagt her i forgårs. Vi har heldigvis haft den til rådighed under udvalgsarbejdet, men det øvrige folketing har jo ikke fået den tid til at sætte sig ind i det, som vi andre har haft. Det er et særdeles interessant stykke arbejde, der her foreligger. Det er vel, når alt skal tages i betragtning, simpelt hen ansvarlige embedsmænds nødsdrik til den danske offentlighed. Det er oplyst for os, at det er embedsmændene, der har udarbejdet denne, og at de alene har ansvaret, men regeringen har med forelæggelsen i tinget gjort deres bedømmelse af den økonomiske stilling til sin bedømmelse. Regeringen bedømmer altså den økonomiske stilling lige så alvorligt som årsoversigtens koncipister. Det har vi også gjort, og vi har som grundlag for de

forhandlinger, der har været ført i udvalget for at nå frem til en helhedsløsning, brugt årsoversigtens konklusioner. Jeg beder om den højtærede formænds tilladelse til at bringe et citat fra årsoversigten side 46, hvor man siger, og det er altså nu også efter økonomiministerens forelæggelse og hans meddelelse til udvalget regeringens konklusion:

„(1) Der må på de felter, hvor det er muligt, sættes ind på at bremse den selvstændige opgang i pengeindkomsterne. Dette gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor de pågældende indkomster reguleres af staten eller ved statens medvirken, men indebærer tillige, at der må søges tilvejebragt en dæmpning af det indre efterspørgselspres. Opmærksomheden samler sig i sidstnævnte henseende især om bygge- og anlægsvirksomheden, hvor dette pres forekommer mest udtalt, men som også er det område, hvor staten i kraft af sin egen byggevirksomhed og de bestående reguleringer har størst mulighed for at gribe ind. Der kan i denne forbindelse være grund til at fremhæve, at en del af baggrunden for den stærke efterspørgsel efter boligbyggeri er at søge i uligevægten på boligmarkedet, som er blevet langt stærkere udtalt under de sidste års indkomststigning.

(2) Der er behov for en tilpasning af finanspolitikken, der kan lede frem til en større samlet opsparing. Omfanget af denne tilpasning må bero på den fremgang, der er med de under (1) omtalte forholdsregler. Blandt de forholdsregler, der kan komme på tale, er en begrænsning af det offentliges forbrug gennem besparelser, af det private forbrug gennem skatteforhøjelser samt en skatteomlægning, der stimulerer til øget opsparing.

(3) En iværksættelse af de foran nævnte forholdsregler skulle kunne muliggøre en gradvis lettelse af kreditpolitikken.“

Vi erklærer os villige til at forhandle med regeringen om en helhedsløsning ud fra disse konklusioner. Regeringen fik her tilbudt fra en opposition vilje til handling, vilje til samarbejde om løsning af de problemer, årsoversigten påpeger. Regeringen mødte kun med forslag, der tog en enkelt del ud af disse konklusioner, nemlig skatte-